

377

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 października 1969 r.

w sprawie gospodarki finansowej kombinatów przemysłowych.

Na podstawie § 55 uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski z 1965 r. Nr 61, poz. 316 oraz z 1969 r. Nr 19, poz. 156 i Nr 36, poz. 271) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia dotyczą kombinatów przemysłowych, o których mowa w uchwale nr 193 Rady Ministrów z dnia 23 października 1969 r. w sprawie kombinatów przemysłowych i budowlanych (Monitor Polski Nr 46, poz. 362).

§ 2. 1. Jeżeli przepisy zarządzenia nie stanowią inaczej:

- 1) do kombinatów podlegających bezpośrednio ministrowi (kierownikowi urzędu centralnego) stosuje się przepisy zawarte w części I uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski z 1965 r. Nr 61, poz. 316 oraz z 1969 r. Nr 19, poz. 156 i Nr 36, poz. 271),
- 2) do kombinatów zgrupowanych w zjednoczeniu stosuje się przepisy części I uchwały wymienionej w pkt 1 — w zakresie zleconym kombinatowi przez zjednoczenie.

2. Do zakładów kombinatu, zwanych dalej zakładami, stosuje się przepisy części II uchwały wymienionej w ust. 1 pkt 1, ze zmianami wynikającymi z zarządzenia.

§ 3. 1. Zakłady uprawnione do sprzedaży swych wyrobów odbiorcom krajowym sprzedają te wyroby po cenie zbytu.

2. Zakłady, które nie mają uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, sprzedają swe wyroby krajowym odbiorcom za pośrednictwem zakładu wiodącego, obciążając ten zakład, po cenach fabrycznych lub po cenach rozliczeniowych, które ustala dyrektor kombinatu na poziomie normatywnych albo planowanych kosztów własnych, z tym że cena rozliczeniowa może obejmować marżę zysku.

3. W wypadku, o którym mowa w ust. 2, zakład wiodący sprzedaje w imieniu kombinatu wyroby odbiorcom, wystawiając faktury po cenie zbytu.

§ 4. 1. Zakłady sprzedają swe wyroby innym zakładom kombinatu — jeżeli wyroby te stanowią elementy kooperacyjne dla produktów finalnych wytwarzanych przez kombinat — po cenie fabrycznej lub po cenie rozliczeniowej, o której mowa w § 3 ust. 2.

2. Jeżeli zakład sprzedaje innemu zakładowi wyroby, nie stanowiące elementów kooperacyjnych dla produkcji finalnej kombinatu, stosuje się zasady określone w § 3.

§ 5. 1. Rozliczeń z budżetem Państwa z tytułów:

- 1) podatku obrotowego od transakcji krajowych,
- 2) dodatnich i ujemnych różnic budżetowych od transakcji krajowych,
- 3) dotacji przedmiotowych,
- 4) oprocentowania środków trwałych

oraz rozliczeń z tytułu zysków i strat z budżetem lub z centralą zjednoczenia — dokonuje kombinat.

2. Jeżeli jednak zakłady mają uprawnienia do sprzedaży wyrobów po cenie zbytu odbiorcom krajowym, rozliczenia, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem rozliczeń z tytułu zysków i strat, mogą być dokonywane bezpośrednio przez te zakłady.

§ 6. 1. W razie gdy zakłady, które nie są zakładami wiodącymi, mają uprawnienia do sprzedaży swych wyrobów centralom handlu zagranicznego na eksport oraz zakupu artykułów importowanych od tych central — sprzedaż i kupno następuje po cenach ustalonych w przepisach dla przedsiębiorstw państwowych.

2. Jeżeli zakłady, które nie są zakładami wiodącymi, nie posiadają uprawnień, o których mowa w ust. 1, to zakład wiodący sprzedaje wyrób centralom handlu zagranicznego oraz kupuje artykuły importowane od tych central w imieniu kombinatu. W tym wypadku:

- 1) zakłady obciążają zakład wiodący za wyroby przeznaczone na eksport po cenach fabrycznych lub rozliczeniowych, a zakład wiodący fakturuje sprzedaż centrali handlu zagranicznego oraz rozlicza podatek obrotowy za pozostałe zakłady w sposób scentralizowany, zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- 2) zakład wiodący zakupuje artykuły importowane od central handlu zagranicznego i odprzedaje je zakładom po cenie nabycia lub zakupu.

§ 7. Rachunkowość zakładu wiodącego obejmuje konta służące do ewidencji stanu i zmian majątku, funduszy, zobowiązań oraz kosztów (strat) i dochodów (zysków) zakładu wiodącego jako zakładu produkcyjnego oraz konta służące do ewidencji jego działalności wykonywanej w imieniu kombinatu.

§ 8. 1. Zakład wiodący, niezależnie od funduszy występujących w innych zakładach kombinatu, tworzy w imieniu kombinatu:

- 1) fundusz inwestycyjny kombinatu,
- 2) fundusz rezerwowy kombinatu, jeżeli statut kombinatu nie stanowi inaczej.

Ponadto w kombinacie mogą być tworzone: fundusz przedsiębiorstw gospodarczych, fundusz branży oraz — na podstawie odrębnych przepisów — fundusz postępu techniczno-ekonomicznego, fundusz nowych uruchomień oraz inne fundusze.

2. Jeżeli kombinat jest zgrupowany w zjednoczeniu:

- 1) obowiązujące normy wpłat z zysku oraz normy odpisów lub stawki narzutów na fundusze określa dla kombinatu naczelny dyrektor zjednoczenia,
- 2) środki akumulowane w danym roku na rachunku funduszy: inwestycyjnego, rezerwowego oraz postępu techniczno-ekonomicznego mogą być na podstawie uchwały kolegium zjednoczenia przeniesione na rzecz odpowiednich funduszy zjednoczenia w wysokości do 50% kwot akumulowanych w danym roku.

§ 9. Stosownie do § 10 ust. 4 uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 237) kombinaty zgrupowa-

ne w zjednoczeniu wykonują funkcje finansowania inwestycji branżowych w zakresie ustalonym przez zjednoczenie (§ 2 ust. 1 pkt 2 zarządzenia).

§ 10. 1. Inwestycje zaliczone do kategorii inwestycji przedsiębiorstw oraz kapitalne remonty są finansowane przez zakłady z funduszu rozwoju, funduszu remontowego i kredytów bankowych, stosownie do przepisów obowiązujących przedsiębiorstwa przemysłowe.

2. Dyrektor kombinatu może zarządzić — na podstawie uchwały kolegium kombinatu — przelanie do 20% środków zakumulowanych na rachunku „B” funduszu rozwoju na rachunek funduszu rezerwowego kombinatu.

§ 11. 1. Zakład wiodący otwiera we właściwym oddziale banku finansującego następujące rachunki bankowe rozliczeń:

- 1) rachunek rozliczeń z tytułu wpłat z zysku i dotacji podmiotowych na straty,
- 2) rachunek rozliczeń z tytułu amortyzacji środków trwałych kombinatu,
- 3) rachunek rozliczeń podatku obrotowego oraz dotacji przedmiotowych,
- 4) rachunek rozliczeń dodatnich i ujemnych różnic budżetowych,
- 5) rachunki innych rozliczeń, utworzone na podstawie odrębnych przepisów.

2. Środkami na rachunkach, o których mowa w ust. 1, dysponuje dyrektor kombinatu na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

§ 12. 1. Dyrektor kombinatu — na podstawie uchwały kolegium kombinatu — może obciążyć zakłady określoną częścią kosztów, ponoszonych przez zakład wiodący z tytułu pełnienia funkcji zakładu wiodącego i stałej obsługi potrzeb kombinatu (koszty wspólne).

2. Planowaną wielkość udziału w kosztach wspólnych dla poszczególnych zakładów określa kwotowo dyrektor kombinatu.

3. Udział w kosztach wspólnych (ust. 1 i 2) nalicza się nie rzadziej niż raz na kwartał.

4. Przepisy § 18—23 uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. nie mają zastosowania do kombinatów; jeżeli jednak kombinat jest zgrupowany w zjednoczeniu, naczelny dyrektor zjednoczenia ustala narzut na utrzymanie centrali zjednoczenia, który obciąża koszty wspólne kombinatu. Naczelny dyrektor zjednoczenia może zwolnić kombinat od ponoszenia części kosztów utrzymania centrali zjednoczenia.

§ 13. 1. Bank udziela kredytów obrotowych bezpośrednio zakładom kombinatu, stosownie do przepisów i instrukcji kredytowych obowiązujących państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe.

2. Jeżeli przewiduje to statut kombinatu, udzielanie niektórych kredytów obrotowych przez bank może odbywać się w sposób scentralizowany, tzn. że umowę kredytową zawiera bank z kombinatem, który — w tym wypadku — rozdziela środki kredytowe między poszczególne zakłady, obciążając je odpowiednio odsetkami od kredytów i kwotami ich spłat.

§ 14. Jeżeli w kombinacie nie tworzy się zakładu wiodącego, zasady gospodarki finansowej zarządu kombinatu określa jego statut.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r.

Minister Finansów: J. Trendota